

Експертний висновок
Міністерства фінансів України до законопроекту
згідно зі статтею 27 Бюджетного кодексу України

1. Назва законопроекту

Проект Закону України «Про основні засади молодіжної політики», реєстраційний № 3718 від 23.06.2020, внесеного народними депутатами України Санченком О. В., Крульком І. І., Борзовою І. Н. та іншими.

2. Завдання законопроекту

Законопроект визначає основні засади державної молодіжної політики та державної підтримки молоді; змінює віковий ценз молоді з 14 до 35 років на з 14 до 29 років; передбачає створення Українського молодіжного фонду та визначає його повноваження та джерела фінансування, Національної та місцевих молодіжних рад, інфраструктури для молоді та молодіжних центрів, а також їх функції; визначає повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування у формуванні та реалізації молодіжної політики, організаційні та правові засади утворення та діяльності молодіжних та дитячих громадських організацій та об'єднань, суб'єктів молодіжної роботи та уповноважених органів із здійснення молодіжної роботи, зміст такої роботи, особливості реалізації окремих прав молоді (на забезпечення житлом, у сферах освіти, культури, туризму, оздоровлення та відпочинку, фізичної культури і спорту, охорони здоров'я, особливості підтримки молодих сімей, талановитої молоді, особливі гарантії молоді у сфері зайнятості та підприємництва; джерела фінансування молодіжної політики.

Крім того, законопроектом скасовуються Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні», закони України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» та «Про молодіжні та дитячі громадські організації» та вносяться зміни до Законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», «Про бібліотеки і бібліотечну справу», «Про позашкільну освіту», «Про культуру», «Про громадські об'єднання», «Про зайнятість населення», «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», «Про оренду державного та комунального майна», Основ законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

3. Оцінка впливу на показники бюджетів

Реалізація положень законопроекту потребуватиме виділення додаткових коштів з державного та місцевих бюджетів.

4. Вартісна величина впливу на показники бюджетів

Суб'єктом законодавчої ініціативи у порушення частини 1 статті 27 Бюджетного кодексу України до законопроекту не подано фінансово-економічного обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки) та пропозицій про зміни до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Реалізація положень законопроекту потребуватиме додаткового виділення з державного бюджету щонайменше 50,0 млрд грн (створення Українського молодіжного фонду, грантування суб'єктів молодіжної роботи, їх

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Міністерство фінансів України

Сертифікат 20B4E4ED0D30998C0400000D72D2C0071147800

Підписувач Ермоличев Роман Володимирович

Дійсний з 01.07.2019 0:00:00 по 01.07.2021 0:00:00

09040-03-5/19593 від 30.06.2020

інституційний та матеріально-технічний розвиток, розширення мережі молодіжних центрів, надання грантів, стипендій та іншої підтримки обдарованій молоді, створення та забезпечення діяльності реєстру експертів, тощо), так і призведе до втрати доходів внаслідок надання суб'єктам молодіжної роботи пільг зі сплати орендної плати та податків.

Обсяг видатків для розвитку іншої молодіжної інфраструктури, вирішення житлових питань молоді, підтримки молодих підприємців, інших напрямів підтримки молоді тощо неможливо спрогнозувати через відсутність відповідних даних.

5. Пропозиції щодо можливостей фінансового забезпечення у відповідному бюджетному періоді законопроекту у разі його прийняття

Реалізація положень законопроекту у разі його прийняття не буде забезпечена фінансовими ресурсами.

6. Пропозиції щодо відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини

1. Законопроектом передбачається утворення аналогічного до Українського культурного фонду Українського молодіжного фонду (далі – Фонд молоді) для здійснення підтримки проєктів у молодіжній політиці із фінансуванням його за рахунок коштів державного бюджету, функціонуванням територіальних органів Фонду молоді, розвитку інноваційних форм, методів та інструментів молодіжної роботи, експертний відбір, фінансування та моніторинг проєктів з виконання завдань молодіжної політики, стимулювання проєктної діяльності та інституційна підтримка молодіжних та дитячих громадських організацій, підтримка розвитку молодіжних освітніх та інформаційних ресурсів, систем дистанційного надання послуг молоді, створення реєстру експертів та його ведення, надання грантів, стипендій обдарованій молоді, фізичним особам тощо.

Такі положення законопроекту щодо функціонування Фонду молоді не узгоджуються між собою та їх реалізація призведе до того, що бюджетні кошти будуть відволікатись на утримання та діяльність нової управлінської структури, тотожної до діючої, і призведе як до розпорошення бюджетних коштів, так і до втрати контролю за їх ефективним використанням, а також спричинить спрямування обмежених бюджетних ресурсів не на вирішення нагальних проблем молоді, а на утримання додаткових управлінських структур.

Крім того, в законопроекті не визначено механізму функціонування територіальних органів Фонду молоді.

Положення законопроекту щодо створення Фонду молоді в цілому не враховують наявної ситуації щодо підтримки молоді та її ініціатив, грантової підтримки.

Так, на цей час створено та забезпечується функціонування Українського культурного фонду, який підтримує, у тому числі, і культурні молодіжні проєкти молодіжних організацій, Фонду підтримки інновацій та стартапів, який надає фінансову, технічну та консультаційну допомогу стартапам на ранній стадії їх розвитку, Фонду Президента України з підтримки освітніх і наукових програм для молоді, метою якого є забезпечення реалізації прав

громадян у сфері освіти, підтримки і стимулювання інтелектуально обдарованої, талановитої та креативної молоді, розширення її можливостей у здобутті освіти, здійсненні наукових досліджень у провідних вітчизняних закладах вищої освіти, наукових установах та за кордоном.

За умови застосування положень законопроекту їх реалізація призведе до задвоєння видатків на зазначену мету та неефективного використання бюджетних коштів.

Доцільність функціонування Фонду можливо розглядати лише за умови акумуляції ним позабюджетних коштів.

З урахуванням цього слід виключити положення законопроекту, які передбачають створення Фонду та його функціонування за рахунок коштів державного бюджету, або визначити джерелом його функціонування позабюджетні кошти.

Також потребують виключення із статті 24 законопроекту положення щодо підтримки Фондом молоді підтримки розвитку освітніх та інформаційних ресурсів, систем дистанційного надання послуг для молоді, оскільки це є повноваженнями відповідних центральних органів влади, насамперед, Мінцифри, інших органів влади, які забезпечують створення, наповнення, адміністрування відповідних ресурсів, а також відповідна робота забезпечується і приватними структурами.

2. На цей час підтримка молодіжним та дитячим громадським організаціям надається на виконання загальнодержавних програм і заходів стосовно дітей, молоді, жінок і сім'ї.

Законопроектом пропонується надати виключне право молодіжним та дитячим громадським об'єднанням на отримання грантів на розвиток матеріально-технічної бази (інституційну підтримку) та переважне, але не виключне право на отримання грантів на реалізацію проектів, і зазначене визначається пріоритетним завданням держави.

Тобто, по суті розширюється перелік витрат, які будуть здійснюватися з державного бюджету, і відповідно це потребуватиме додаткових коштів з державного бюджету.

Крім того, реалізація таких положень призведе до того, що громадські об'єднання будуть отримувати бюджетні кошти на зміцнення своєї спроможності без врахування нагальних потреб держави та регіонів, та будуть створюватись заради отримання бюджетних коштів.

Такі положення не враховують норм Закону України «Про громадські об'єднання», згідно з якими одним із принципів діяльності громадських об'єднань є самоврядність, що передбачає право членів (учасників) громадського об'єднання самостійно здійснювати управління діяльністю громадського об'єднання відповідно до його мети (цілей), визначати напрями діяльності, а також невтручання органів державної влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування в діяльність громадського об'єднання.

Оскільки відповідно до законопроекту державна молодіжна політика реалізується шляхом виконання Національної молодіжної стратегії та

державних та місцевих цільових програм, молодіжні та дитячі громадські об'єднання повинні залучатися до виконання цих програм на конкурсній основі і для досягнення ключових завдань та показників цих програм може розглядатися питання для підтримки їх спроможності з метою отримання якісних результатів при виконанні відповідних заходів.

Крім того, визначення термінів «дитяча/молодіжна громадська організація» та «дитяче/молодіжне громадське об'єднання» не узгоджуються із визначенням терміну «громадські об'єднання», надане Законом України «Про громадські об'єднання» та призведуть до труднощів під час їх застосування.

З огляду на викладене, положення законопроекту щодо підтримки молодіжних та дитячих громадських організацій та громадських об'єднань потребують перегляду.

3. Підпунктом 8 пункту 1 статті 9 законопроекту передбачається, що органи місцевого самоврядування можуть встановлювати для молодіжних та дитячих громадських об'єднань пільги із плати за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності) та податку на нерухоме майно державної і комунальної власності, відмінне від земельної ділянки.

Слід зауважити, що відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, відповідно до статті 1 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) регулюються Кодексом.

Так, відповідно до пункту 7.3 статті 7 Кодексу будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Статтею 26 Закону України від 21 травня 1997 року № 280 «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон № 280) також визначено, що встановлення місцевих податків і зборів, затвердження їх ставок, а також прийняття рішень щодо надання пільг з їх сплати відповідно до вимог Кодексу є виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад.

Отже, запропоновані норми стосовно надання повноважень органам місцевого самоврядування із прийняття рішень щодо звільнення молодіжних та дитячих громадських об'єднань від податку на рухоме та нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та плати за землю не є предметом розгляду цього законопроекту.

Одночасно слід зазначити, що статтею 12 Кодексу визначено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Кодексом.

Так, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та плата за землю, яка справляється у складі податку на майно у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної форми

власності, мають статус місцевих податків (стаття 10 Кодексу) та справляються відповідно до вимог, встановлених розділом XII Кодексу (статті 266, 269 – 289).

При цьому відповідно до норм цього Кодексу, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, належить до місцевих податків, який не є обов'язковим і органи місцевого самоврядування самостійно приймають рішення щодо доцільності запровадження такого податку на своїй території.

Отже, органи місцевого самоврядування реалізуючи право, надане статтею 26 Закону України від 21 травня 1997 року № 280 «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон № 280), та виходячи зі статей 12, 266 та 284 Кодексу, своїми рішеннями можуть встановлювати ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та земельного податку в діапазоні від «0» до максимально встановлених розмірів, а також надавати пільги щодо сплати цих податків з огляду на зовнішні та внутрішні фактори, які впливають на економічний розвиток відповідних територій.

Таким чином, органи місцевого самоврядування, на підставі законодавчо наданого права, під час прийняття відповідних рішень можуть надавати пільги із сплати цих податків для окремих категорій юридичних осіб, зокрема для молодіжних та дитячих громадських об'єднань.

Оскільки питання надання пільг із плати за землю та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, законодавчо врегульоване, підпункт 8 пункту 1 статті 9 необхідно виключити.

Також потребує виключення пункт 3 статті 23 законопроекту, який передбачає, що органи місцевого самоврядування можуть встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для фізичних осіб – підприємців з числа молоді та підприємств, пільгові ставки податку на прибуток для підприємств, у яких понад 40 відсотків загальної чисельності працівників, працюючих на умовах повної зайнятості, становить молодь.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів регулюються Податковим кодексом України.

Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

Також слід зауважити, що податок на прибуток підприємств є загальнодержавним податком (стаття 9 Кодексу). Загальнодержавні податки на території України встановлює Верховна Рада України, а також визначає, зокрема, положення стосовно податкових пільг та порядку їх застосування щодо загальнодержавних податків (стаття 12 Кодексу).

4. Статтею 22 законопроекту передбачається надання талановитій молоді державної фінансової підтримки з реалізації соціально значущих творчих проектів у соціальній та гуманітарній сфері, виділення коштів на стажування у провідних вітчизняних та іноземних наукових установах.

Реалізація норми щодо виділення коштів на стажування у провідних вітчизняних та іноземних наукових установах потребує суттєвого додаткового бюджетного фінансування, джерел покриття яких не визначено.

Крім того, законопроектом не дається визначення терміну «талановита молодь», критерії віднесення молоді до такої категорії.

Також запропоновані законопроектом норми не враховують, що на цей час відповідно до Указу Президента України від 02.08.2000 № 945 надаються гранти Президента України для обдарованої молоді на реалізацію соціально значущих творчих проектів у соціальній та гуманітарній сфері, а також існує Фонд Президента України з підтримки освітніх і наукових програм для молоді, в рамках якого також можливо здійснювати підтримку обдарованої молоді.

Ураховуючи зазначене, положення законопроекту щодо підтримки талановитої молоді потребують перегляду щодо її здійснення в рамках наявних механізмів.

5. Статтею 18 законопроекту передбачаються норми щодо надання молодим громадянам пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти у закладах вищої та фахової передвищої освіти (пункт 2).

Слід зауважити, що суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, права та обов'язки фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права, а також компетенція державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері освіти визначаються чинним законодавством України про освіту.

Питання надання пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти врегульовано Законами України «Про освіту» (стаття 56), «Про професійну (професійно-технічну) освіту» (стаття 441), «Про фахову передвищу освіту» (статті 43, 54, 57), «Про вищу освіту» (статті 44, 62).

Порядок пільгового кредитування для здобуття професійно-технічної та вищої освіти затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.08.2018 № 673.

З метою недопущення зайвого навантаження на законодавчу базу частину другу із статті 18 законопроекту необхідно виключити, оскільки її положення врегульовано чинним законодавством і, крім того, не є нормою цього законопроекту.

6. Пунктом 3 статті 18 законопроекту передбачається, що підприємства, установи та організації за рахунок власних коштів можуть здійснювати оплату вартості навчання молодих осіб у закладах вищої та фахової передвищої освіти незалежно від форми власності та підпорядкування з отриманням відповідних пільг з оподаткування цих коштів.

З прийняттям Податкового кодексу України було розпочато процес конструктивних змін щодо методологічних засад розрахунку податку на прибуток підприємств.

У подальшому з прийняттям Закону України від 28.12.2014 № 71 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» було реформовано методологію визначення об'єкта оподаткування з податку на прибуток підприємств, який

визначається на підставі даних бухгалтерського обліку шляхом коригування фінансового результату до оподаткування, визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, що визначені у Податковому кодексі України.

За рахунок цього було досягнуто не лише зниження податкового навантаження за рахунок зменшення ставки податку, а й скасування ряду обмежень щодо витрат, які характеризували їх зв'язок з господарською діяльністю, що може здійснюватися платником податку.

Тож витрати платника податку, які пов'язані з навчанням у закладах вищої та фахової передвищої освіти незалежно від форми власності та підпорядкування, враховуються при визначенні фінансового результату до оподаткування для розрахунку податку на прибуток підприємств без обмежень.

Тому пропонуємо пункт 3 статті 18 законопроекту виключити.

7. Відповідно до статті 25 законопроекту органи державної влади, органи місцевого самоврядування при формуванні бюджету передбачають видатки на реалізацію державних, регіональних та місцевих програм з питань молоді.

Оскільки законопроектом заходи не розмежовано за рівнями бюджетів з метою недопущення фінансування з двох рівнів, а також порушень статті 85 Кодексу, потребують перегляду положення статті 25.

Крім того, з пункту 2 статті 25 законопроекту слід виключити абзац другий та третій щодо надання права суб'єктам молодіжної роботи, у тому числі фізичним особам, отримання грантів та стипендій, у порядку, визначеному законом та положенням про Фонд молоді, як такий, що потребує додаткових бюджетних коштів.

8. Потребують перегляду та уточнень положення статті 16 законопроекту щодо створення молодіжних центрів як структурних/відокремлених підрозділів виконавчого органу місцевого самоврядування, закладу освіти, культури, охорони здоров'я, фізичної культури та спорту, створення молодіжних центрів фізичними та юридичними особами, як такий, що потребуватиме значених обсягів додаткових коштів та не узгоджується із законодавством, оскільки в структурах зазначених установ не передбачено створення молодіжних центрів.

При цьому суб'єктом законодавчої ініціативи у поданих до розгляду матеріалах не визначено джерела покриття додаткових видатків та їх орієнтовний обсяг.

Тому абзаци 2, 3 пункту 4 та пункт 8 зі статті 16 та відповідні норми із розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту необхідно виключити.

9. Згідно зі статтею 17 законопроекту пропонується визначити особливості реалізації права молоді на забезпечення житлом, зокрема органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, розробляють фінансово-кредитні механізми забезпечення економічної доступності житла для молодих сімей та молодих громадян, в тому числі щодо надання житла в оренду з правом його викупу, оплати вступних пайових внесків під час вступу до молодіжних житлових комплексів, житлово-

будівельних кооперативів, надання пільгових довгострокових державних кредитів на будівництво і придбання житлових будинків і квартир, фінансування будівництва житла для молодих сімей через застосування спеціальних житлово-накопичувальних депозитних рахунків у комерційних банках, надання довгострокових державних кредитів і цільових адресних субсидій та кредитів за рахунок інших джерел фінансування на будівництво (реконструкцію) і придбання житла тощо (частина третя зазначеної статті).

Реалізація запропонованих норм потребуватиме залучення коштів з державного бюджету, фінансово-економічних обґрунтувань (включаючи відповідні розрахунки), як це передбачено статтею 27 Бюджетного кодексу України, суб'єктом права законодавчої ініціативи до законопроекту не надано.

Ураховуючи викладене, вважаємо за доцільне у частині третій статті 17 законопроекту слова «надання пільгових довгострокових державних кредитів на будівництво і придбання житлових будинків і квартир» вилучити.

Крім того, оскільки реалізацію механізму забезпечення молоді житлом шляхом надання довгострокових державних кредитів і цільових адресних субсидій та кредитів на будівництво (реконструкцію) і придбання житла пропонується здійснювати, зокрема за рахунок інших джерел фінансування (частина третя зазначеної статті) вважаємо за доцільне слово «державних» вилучити.

10. Відповідно до статті 20 законопроекту передбачається забезпечення проведення місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, закладами охорони здоров'я разом з підприємствами, установами та організаціями щорічного обов'язкового медичного обстеження всіх молодих осіб і дітей.

Зазначене потребуватиме додаткових бюджетних коштів з місцевих бюджетів.

Однак у порушення вимог статті 27 Бюджетного кодексу України розробником не надано фінансово-економічних обґрунтувань (включаючи відповідні розрахунки) та пропозиції змін до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Ураховуючи викладене, статтю 20 законопроекту слід виключити.

11. Поданим законопроектом передбачається, зокрема, запровадити надання за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття (далі – Фонд) дотації роботодавцям для працевлаштування безробітних молодих громадян, у тому числі на перше робоче місце, у розмірі витрат на заробітну плату прийнятих за направленням державної служби зайнятості молодих громадян віком до 29 років включно в розрахунок на рік. Можливості та обсяги надання дотацій пропонується визначати правлінням Фонду з урахуванням фінансового стану Фонду, а загальний обсяг дотації роботодавцю не може бути нижчим за 50 відсотків фактично понесених витрат на заробітну плату.

Слід зазначити, що Законом України «Про зайнятість населення» передбачається ряд заходів із сприяння зайнятості населення, у тому числі стимулювання роботодавців до працевлаштування молоді.

Зокрема, роботодавцю, який працевлаштовує на нове робоче місце окремі категорії громадян, яким надано статус безробітного (у тому числі молодь, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка вперше приймається на роботу), протягом року компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, за рахунок коштів Фонду.

Крім того, реалізація запропонованих проектом норм потребуватиме додаткових коштів з бюджету Фонду.

При цьому фінансово-економічного обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки) до законопроекту розробником не подано.

Слід зазначити, що основним джерелом формування коштів Фонду є надходження від сплати єдиного соціального внеску, які розподіляються між усіма видами соціального страхування.

В умовах зменшення надходжень єдиного соціального внеску у зв'язку із звільненням від сплати ЄСВ окремих категорій осіб на період карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України, а також враховуючи збільшення видатків Фонду на виплату допомоги по безробіттю, вважаємо, що прийняття рішень, які потребуватимуть додаткових видатків з бюджету Фонду, поставить під загрозу вчасне виконання Фондом вже покладених на нього функцій.

Ураховуючи наведене, запровадження вищевказаної дотації роботодавцям не може бути підтримано.

12. За проектом вносяться зміни до Закону України «Про оренду державного та комунального майна» в частині надання молодіжним та дитячим громадським об'єднанням, які протягом трьох попередніх років співпрацювали з органами виконавчої влади у сфері державної молодіжної політики, права на отримання в оренду державного та комунального майна без проведення аукціону.

Відповідно до пункту 34 частини другої статті 29 Кодексу надходження від плати за оренду державного майна зараховуються до доходів загального фонду державного бюджету, які є джерелом виконання соціальних програм, забезпечення важливих соціальних гарантій для населення та спрямовуються насамперед на фінансування захищених статей видатків державного бюджету.

При цьому Господарським кодексом України встановлено, що органам державної влади заборонено приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції (стаття 25).

Таким чином, надання пільгових умов оренди для окремих суб'єктів господарювання призведе до недонадходження коштів до державного бюджету

України та потребуватиме визначення додаткових джерел надходжень державного бюджету для досягнення його збалансованості відповідно до вимог статей 7, 27 Кодексу та не відповідає вимогам законодавства в частині рівного захисту державою усіх суб'єктів господарювання.

13. Слід переглянути або надати визначення термінів, які застосовуються у законопроекті, з метою застосування чітких і реальних механізмів їх реалізації («підтримка адвокаційних кампаній суб'єктів молодіжної політики», «грант» та «проект» щодо їх застосовуються лише в рамках молодіжної політики, «проектна підтримка», «інституційна підтримка», «об'єкти молодіжної інфраструктури», «дистанційна система надання послуг»).

14. Термін набрання чинності законопроектом не відповідає статті 27 Кодексу, згідно з якою закони або їх окремі положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються після 15 липня року, що передуює плановому, вводяться в дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

7. Пропозиції щодо розгляду законопроекту

Законопроект не підтримується у запропонованій редакції і потребує доопрацювання.

**Заступник Міністра
фінансів України**

Роман ЄРМОЛИЧЕВ

«30» червня 2020 р.